

Det er navnlig de københavnske Slagtere, der klager over forannævnte Misforhold mellem Priser paa levende Kvæg og Kød-Maksimalpriserne, idet dette Misforhold jo ogsaa er størst for Københavns Vedkommende.

Som Middel til at trykke Kvægpriserne ned i en Højde, der svarer til Kød-Maksimalpriserne, har Slagtere, Pølsefabrikanter og Høkere — under Forudsætning af, at offentlige og private kødforbrugende Institutioner ogsaa gik med dertil — søgt at forpligte hinanden til at overholde bestemte Toppriser for Kvæg ved at underskrive en Erklæring (se Underbilag 6) om ikke at overskride disse.

Dette Forsøg, som havde faaet Tilslutning fra alle Organisationerne indenfor Kødvarerbranchen, er imidlertid strandet, idet ca. 40 af Landets ca. 45 Andelssvineslagterier har nægtet at underskrive den omhandlede Erklæring. Derved er Forudsættningerne for alle de andre interesserede Parters Underskrift bristet, og Sagen vil ikke blive forsøgt gennemført, udover at københavnske Forretninger muligvis vil prøve et Forsøg paa Københavns Kvægtorv.

c: i Forholdet til Producenterne.

Den under Kødordningen forløbne Tid har været i højeste Grad gunstig for Kvæg-Producenterne, idet der har været stærk Efterspørgsel med stigende Priser for de frembudte Varer.

Til Trods for Kød-Maksimalprisernes dog i nogen Grad hemmende Virkning overfor Prisstigninger har Forholdene saaledes medført, at Priserne nu ligger ca. 40 Øre pr. kg (levende) højere end før den foregaaende Kødordnings Ikrafttræden.

Med de nuværende mindre og stadig aftagende Tilførsler er der Tendens til stadig stigende Priser.

I Kødloven blev fastsat, at Producenterne skulde bære en Del af Udgifterne ved Udstedelsen af Kød-Rabatmærker, idet der som en Del af Prisen for Eksportkvæget skulde ydes en Eksportafgift, som blev fastsat til 7 Øre og 10 Øre pr. kg (levende) i Tiden henholdsvis før og efter 15. Oktober 1918, idet man nemlig i Lovforslaget regnede med en ugentlig Eksport af 5,000 Stkr. Kvæg. Til dette blev fra anden Side hævdet, at denne Eksport vilde blive mindst 8,000 Stkr. pr. Uge. Eksporten har imidlertid kun andraget 2,900 Stkr. og har kun indbragt 112,000 Kr. i Eksportafgift pr. Uge, hvorimod man i Lovforslaget regnede med en Indtægt af 200,000 Kr.

d: Udgifterne ved Udstedelsen af Kød-Rabatmærker.

Der er af Statistisk Departement udstedt Kød-Rabatmærker pr. 15. Januar 1919 til et samlet Beløb af 23,580,000 Kr.

Den fra Tidspunktet for Kødordningens Ikrafttræden og til 15. Januar 1919 indgaaede Eksportafgift andrager, idet de sidste Ugers Indtægt er kalkuleret, 2,188,700 Kr. †

Kødudvalgets Tilsynsførende paa Kvægmarkederne har paa et Møde paa Kød-kontoret under Drøftelsen af hele Kødspørgsmaalet udtalt, at den nuværende Ordning i hvert Fald i Provinsen fungerede tilsyneladende tilfredsstillende, samt at det sandsynligvis vil være skæbnesvangert for Befolkningens Forsyning med Oksekød at lave væsentlige Ændringer i den nuværende Ordning.

Kødkontoret, den 28. December 1918.

N. Frederiksen.